

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Rőder Edit (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Németh L. Zsolt (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. január 31-én kelt 29.P.26.406/2010/2. számú ítélete ellen a felperes részéről 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette személyhez fűződő jogait azzal a kijelentéssel, hogy „Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete olyan ügylet miatt marasztalta el, amelynek során bennfentes információval élt vissza”; illetve, hogy „a tranzakció eltitkolása bennfentes információval való visszaélésnek minősül”.

Kérte, hogy az alperes saját költségén a honlapján, az ... hírrovatában, a ..., a ..., a ... és a ... című lapokban tegyen közzé közleményt és kérjen tőle elnézést, valamint 500.000 forint nem vagyoni kártérítés iránti igényt is előterjesztett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Vitatta a felperesi igény jogalapját, a nem vagyoni kártérítés összegszerűségét, és állította, hogy a közlés valótlán tényeket nem tartalmazott, való tényeket sem tüntetett fel hamis színben. Nem vitatta, hogy a levelében tévesen jelölte meg a határozatot hozó államigazgatási szervet, azonban a közlemény tartalmilag teljes

egészében közzétette a döntést, és az inkriminált levélben foglaltak megegyeznek a felügyeleti határozatban megjelölt történeti tényállással.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 125.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában ismertette a Pp. 164. § (1) bekezdését, a 163. § (2) bekezdését, a Ptk. 75. § (1) bekezdését, a 76. §-át, a 78. § (1)-(2) bekezdését, az Alkotmány 54. § (1) bekezdését, az 59. § (1) bekezdését, az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény 144. § (1) bekezdését, 145. §-át, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalását.

Az elsőfokú bíróság elsődlegesen azt rögzítette, hogy a felek között abban nem volt vita, hogy az alperes szöveghűen közölte a felperessel összefüggésben hozott felügyeleti határozatokat, bár a felügyeleti szerv pontos megnevezése tekintetében az elírást tartalmazott, azonban ez a megállapítási kereset alapjául nem szolgálhat. A felperes azt kifogásolta, hogy az alperes a közleményében bennfentes kereskedelemmel vádolta meg, holott mindössze annyi történt, hogy három ügyletkötést elmulasztott bejelenteni, amely miatt a kiszabott jogkövetkezményeket viselte, tehát nem élt vissza sem bennfentes információval, sem egyéb jogsértést nem követett el.

Ezt az okfejtést azonban az elsőfokú bíróság nem osztotta.

Az alperes a felügyeleti határozatokat szó szerint ismertetve közölte, hogy olyan ügylet miatt marasztalta el a felperest a felügyelet, amelynek során bennfentes információval élt vissza, és állította, hogy a tranzakció eltitkolása ugyanúgy bennfentes információval való visszaélésnek minősül. A felügyeleti határozattal érintett ügyletkötés idején hatályban levő, az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény (Épt.) 3. § 51. pontja értelmében a felperes vezető állású személynek, az Épt. 146. § a) pontja értelmében pedig bennfentes személynek minősült. Az Épt. VII. része tartalmazza a bennfentes kereskedelem és a tisztességtelen árfolyambefolyásra vonatkozó normákat.

Kiemelte - hivatkozva az Épt. 144. § (1) bekezdésére, a 148. § (1) bekezdésére, a 150. § (1) bekezdésére és a 143. § (2) bekezdésének e) pontjára -, hogy az Épt. rögzíti azt a törvényi vélelmet, hogy a bennfentes személy bennfentes információval rendelkezik, s mint ilyen az általa kötött ügyletek szigorúbb megítélés alá esnek. A 81-202/1999. számú felügyeleti határozat kimondja, hogy a megbízó magánszemély bennfentes személynek minősült, ügyletei bennfentes kereskedelem tárgyát képezték, így a bíróságot a felügyelet az Épt. 143. § (2) bekezdés e) pontja alapján szabta ki.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a határozat szövegét hűen közölte, a hozzáfűzött kritikai élű megjegyzésben tárgyi tévedés nem volt, a tények hamis színben való feltüntetésére nem került sor.

A felügyeleti határozatok ellen a felperes jogorvoslattal nem élt.

Kifejtette, hogy az alperesi közlemény teljes egészében jogerős közigazgatási határozatokon nyugszik, azokat tévesen nem magyarázta, az pedig, hogy az alperes milyen szakmai, etikai hitelességet kér számon a döntéshozóktól nem tekinthető sem dehosztáló, sem pedig becsületet oly mértékben sértő állításnak, amely miatt a személyiségi jog megsértése megállapítható lenne.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes tényszerűen tárta fel a felperessel összefüggésben született jogi döntést, megjegyzése pedig a véleményszabadság keretei közé illeszkedett, s mivel a felperes a GVH elnöki pozíciójára aspiráló személyként közszereplőnek minősül, így a szakmai tevékenységével összefüggésben keletkezett kritikai megjegyzéseket nagyobb rugalmassággal köteles tűrni.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és a felperest, mint pervesztet, a perköltség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte a kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát, az alperes perköltségben való marasztalását.

Érthetetlennek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság teljes egészében mellőzte az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet 1999. december 17-én kelt 81-306/1999. számú határozatának az ismertetését; hiányosan rögzítette a 81-302/1999. számú határozatot, az ellenkérelmet; továbbá a keresetben foglaltakat iratellenesen és kiterjesztő módon úgy tüntette fel, mintha azt sérelmezte volna, hogy az alperesi nyílt levél helytelenül és valótlanul használta az Épt. fogalmait akkor, amikor bennfentes kereskedelemmel vádolta.

Hivatkozott arra, hogy az Épt. 146. § a) pontja alapján a ... Rt. Felügyeleti Bizottságának elnökeként bennfentes személynek minősült, aki a ... részvényeire február, március, április hónapra realizált tőzsdei önkötéseivel kapcsolatban nem tett eleget az Épt. 150. §-ában felvett 2 napon belüli bejelentési kötelezettségének, ezért sértette meg az Épt. 147. § (1) bekezdése szerinti ügyletkötési tilalmat.

Ezzel szemben az alperes a közleményében tényként állította, hogy a ... posztjára jelölt személyként a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete olyan ügylet miatt marasztalta el, amelynek során bennfentes információval élt vissza, s hogy a tranzakció eltitkolása bennfentes információval való visszaélésnek minősül. Ilyen megállapítást azonban a határozat nem tartalmaz.

Az ÁPTF nem bennfentes információval való visszaélés, nem is tranzakció eltitkolása, hanem a bennfentes időszak alatti ügyletek tilalmának megsértése, továbbá a bennfentes személyek ügyleteire vonatkozó bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt marasztalta el. A kifogásolt szerződések az ÁPTF nem azért minősítette bennfentes ügyletnek, mert valaki bennfentes információval élt vissza, hanem azért, mert bennfentes személy volt az ügyletkötő. Az ÁPTF határozata a bíróságot a ... Rt.-vel szemben az Épt. 143. § (2) bekezdésének e) pontja alapján, vele szemben az Épt. 143. § (2) bekezdésének i) pontja alapján szabta ki, vagyis a rendkívüli tájékoztatási kötelezettség, illetve bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt. Ha a bennfentes információ felhasználására előnyszerzés céljából került volna sor, úgy a bíróság kiszabásának alapja az Épt. 143. § (2) bekezdésének j) pontja, illetve akkor az a Btk. 299. §-át is sértette volna.

Állította, hogy az alperes pontosan tudta, hogy nem élt vissza bennfentes információval, nem titkolt el tranzakciókat, nem az előnyszerzés célja vezette, mégis áttételesen ezt sugallta.

Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalás iránymutatásával ellentétben törvénysértően nem az ÁPTF határozatainak tartalmát, összefüggéseit, jogszabályi hivatkozásait vette figyelembe, továbbá teljes egészében mellőzte a 81-306/1999. számú határozat értékelését.

A nem vagyoni kártérítéssel kapcsolatos igénye tekintetében fenntartotta az elsőfokú bírósági eljárás során tett nyilatkozatát, valamint perköltségigényt is előterjesztett.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a felperes, mint a ... Rt. FB elnöke bennfentes személy volt, bennfentes információkkal rendelkezett, ezért a felügyelő hatóság részéről két ok miatt kerülhetett sor bíróság kiszabására, egyrészt a bejelentési kötelezettségét elmulasztása miatt, amelyet lehet eltitkolásnak minősíteni, másrészt pedig az ügyletet tilalmi időszak alatt hajtotta végre. Az alperes a határozatokra alapítottnak szakmai és erkölcsi aggályait fejezte ki, amit a közszereplésre aspiráló felperesnek el kell viselnie.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetésével a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálásánál irányadó jogszabályi rendelkezéseket és állásfoglalásokat teljeskörűen ismertette, ezért a másodfokú bíróság csak visszautal azokra.

A fellebbezési kérelemben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla általánosságban azt emeli ki, hogy a személyiség kifejezését és érvényesítését szolgáló jogok általános védelemben részesülnek a jogszabályok keretei között.

A legjelentősebb személyhez fűződő jogokat a Ptk. külön is nevesíti az Alkotmányban rögzített alapvető jogi szabályozással összhangban.

A Ptk. 78. §-ában szabályozott jóhírnév védelme a személy értékelését megalapozó tényállítások valóságára vonatkozik, azokat az ismereteket védi, amely a személy társadalomban betöltött szerepének értékelését befolyásolhatja.

A hírnévrontást a közlés tartalma valósítja meg.

A hírnév sérelme akkor valósul meg, ha a valótlan tényközlés vagy a valóság hamis színben való feltüntetése alkalmas arra, hogy az érintett személyre vonatkozóan téves következtetést, téves megítélést eredményezzen, illetve ha olyan véleménynyilvánítás történik, amely nem egyeztethető össze ezen jog társadalmi rendeltetésével.

Az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény 143. § (1) bekezdésének i) pontja

szerint a felügyelet határozatában a bennfentes személyre előírt bejelentési kötelezettség elmulasztása, hiányos és késedelmes teljesítése esetén 20.000-200.000 forint; és a (3) bekezdés alapján a (2) bekezdésben nem említett szabályok megsértése, mulasztás vagy késedelem esetén kiszabható bírság összege 10.000-500.000 forint.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes megsértette személyhez fűződő jogát.

Az alperes ... honlapján közzétett és Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz és Schmitt Pál köztársasági elnök úrhoz intézett nyílt levele szerint a felperest bennfentes információval való visszaélés miatt a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elmarasztalta és azt is közölte, hogy a mérlegforduló és a beszámoló közti időszakban részvények vásárlása, a tranzakció eltitkolása bennfentes információval való visszaélésnek minősül.

Az nem vitatott, hogy a felperes a jogszabály szerint bennfentes személynek minősült, az sem volt vitás, hogy az ÁPTF 300.000 forint bírságot szabott ki a felperessel szemben, továbbá, hogy a 81-306/1999. számú határozat indokolása szerint a „bennfentes időszak alatti ügyletek tilalmának megsértése... továbbá a bejelentési kötelezettség elmulasztása” miatt került sor az Épt. 143. §-ának alkalmazására, a bennfentes személyre előírt bejelentési kötelezettség elmulasztása, hiányos és késedelmes teljesítése miatt, továbbá az Épt. 143. § (3) alapján az Épt. 143. § (2) bekezdésében nem említett szabályok megsértése, mulasztás vagy késedelem miatt.

A Fővárosi Ítéltábla a felügyelet határozata alapján azt állapította meg, hogy a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy nem csak a bejelentési kötelezettség elmulasztása, késedelmes teljesítése, tehát az Épt. 143. § (2) i.9 pontja, hanem további egyéb szabályok megsértése miatt került sor a 300.000 forint összegű bírság kiszabására.

Az, hogy az alperes nyílt levelében bennfentes információval való visszaélésnek minősítette a felperes bírsággal sújtott tevékenységét, olyan az ÁPTF 81-306/1999. számú határozatán alapuló véleménynyilvánításnak minősül, amit a felperesnek, mint közéleti szereplőnek fokozottabb módon kell tűrnie, figyelemmel arra is, hogy az nem lépi át a véleménynyilvánítás alkotmányosan védett kereteit.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az alperes nem állított valótlan, jóhírnevet sértő tény, a valóságot nem tüntette fel hamis színben. A ... posztjára jelölt felperesről kialakított álláspontja nem volt minden alap nélküli. A felperest bírságoló határozatban foglaltakat - a felperes által sem vitatottan - megfelelően ismertette, és az, hogy a felperes ügyletkötése, a bejelentési kötelezettség elmulasztása, illetve a tilalom ellenére a tárgyévi mérleg fordulónapjától és éves beszámoló elfogadásáig terjedő időszak alatt a ... részvényekre kötött ügylet miatti véleményének az internetes honlapon keresztül közölt nyílt levelében hangot adott, nem sértette meg a felperes jóhírnevét.

A felperes jogorvoslati kérelmében az addig kifejtett álláspontján túl nem adott elő olyan tény, körülményt, ami indokolta volna az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a perben rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a felperes által sérelmezett közléssel nem sértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a fellebbezési eljárásban felmerült perköltségek megfizetésére a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján köteles.

Budapest, 2011. október 25.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő